पाचकं, क्ली, (पचतीति । पच्+ण्वुल् । पित्त-रसेन भुक्तद्रव्यपचनादस्य तथात्वम् ।) पित्त-विशेषः । यथा,—

"पाचकं भ्राजकञ्चैव रञ्जकालोचके तथा ।
साधकञ्चैव पञ्चेति पित्तनामान्यनुक्रमात् ॥"

इति शब्दचन्द्रिका ॥

पाचकादीनां स्थानान्याह ।

"अग्न्याशये यकृत्प्लीह्नोर्हृदये लोचनद्वये ।
त्वचि सर्व्वशरीरेषु पित्तं निवसति क्रमात् ॥"

अथ तेषां कर्म्माण्याह ।

"पाचकं पचते भुक्तं शेषाग्निबलवर्द्धनम् ।
रसमूत्रपुरीषाणि विरेचयति नित्यशः ॥"

इति भावप्रकाशः ॥

("पित्तं पञ्चात्मकं तत्र पक्वामाशयमध्यगम् ।
पञ्चभूतात्मकत्वेऽपि यत्तैजसगुणोदयात् ॥
त्यक्तद्रवत्वं पाकादिकर्म्मणानलशब्दितम् ।
पचत्यन्नं विभजते सारकिट्टौ पृथक् तथा ॥
तत्रस्थमेव पित्तानां शेषानामप्यनुग्रहम् ।
करोति बलदानेन पाचकं नाम तत् स्मृतम् ॥"

इति वाभटे सूत्रस्थाने द्वादशाध्याये ॥)

पाचकः, पुं, (पचतीति । पच्+ण्वुल् ।) अग्निः । इति हलायुधः ॥ ("तच्चादृष्टहेतुकेन विशेषेण पक्वामाशयमध्यस्थं पित्तं चतुर्व्विधमन्नपानं पचति विरेचयति च रसदोषमूत्रपुरीषाणि तत्रस्थमेव चात्मशक्त्या शेषाणां पित्तस्थानानां शरीरस्य चाग्निकर्म्मणानुग्रहं करोति तस्मिन् पित्ते पाचकोऽग्निरिति संज्ञा ।" इति सुश्रुते सूत्रस्थाने एकविंशेऽध्याये ॥) त्रि, सूपकारः । पाककर्त्ता । यथा,—

"पुत्त्रपौत्त्रगुणोपेतः शास्त्रज्ञो मिष्टपाचकः ।
शूरश्च कठिनश्चैव सूपकारः स उच्यते ॥"

इति चाणक्यम् ॥

अन्नादिपाककारकौषधादिश्च ॥

पाचनं, क्ली, (पाच्यतेऽनेनेति । पच्+णिच्+करणे ल्युट् ।) प्रायश्चित्तम् । इति मेदिनी । ने, ९० ॥ दोषपाचकक्काथौषधम् । तस्य दान-कालः । यथा, सारकौमुद्याम् ।

"ज्वरितं षड्हेऽतीते लघ्वन्नप्रतिभोजितम् ।
सप्ताहात् परतोऽस्तब्धे सामे स्यात् पाचनं ज्वरे ॥"

सर्व्वेषां पाचनद्रव्याणां परिमाणं यथा,—

"दशरक्तिकमाषेण गृहीत्वा तोलकद्वयम् ।
दत्त्वाम्भः षोड़शगुणं ग्राह्यं पादावशेषितम् ॥"

इति परिभाषा ॥

अथ सर्व्वज्वरे पाचनम् ।

"नागरं देवकाष्ठञ्च धन्याकं वृहतीद्वयम् ।
दद्यात् पाचनकं पूर्व्वं ज्वरिताय ज्वरापहम् ॥"

इति नागरादि ॥ १ ॥

अथ वातिकज्वरे ।

"विल्वादिपञ्चमूलस्य क्काथः स्याद्वातिकज्वरे ॥"

इति विल्वादिपञ्चमूली ॥२ ॥

"पाचनं पिप्पलीमूलगुडूची विश्वजोऽथवा ॥"

इति पिप्पलीमूलादि ॥ ३ ॥

"किराताब्दामृतोदीच्यवृहतीद्वयगोक्षुरैः ।
सस्थिराकलसीविल्वैः क्काथो वातज्वरापहः ॥"

इति किरातादि ॥ ४ ॥

"रास्ना वृश्चादनी दारु सरलं सैलबालुकम् ।
कषायः शर्कराक्षौद्रयुक्तो वातज्वरापहः ॥"

इति रास्नादि ॥ ५ ॥

"विल्वादिपञ्चमूली च गुडूच्यामलके तथा ।
कुस्तुम्बुरुसमो ह्येष कषायो वातिके ज्वरे ॥"

इति विल्वादिपञ्चमूल्यादि ॥ ६ ॥

"पिप्पलीशारिवाद्राक्षाशतपुष्याहरेणुभिः ।
कृतः कषायः सगुड़ो हन्याच्छ्वसनजं ज्वरम् ॥"

इति पिप्पल्यादि ॥ ७ ॥

"गुड़ूची शारिवा द्राक्षा शतपुष्पा पुनर्नवा ।
सगुड़ोऽयं कषायः स्याद्वातज्वरविनाशनः ॥"

इति गुडूच्यादि ॥ ८ ॥

"द्राक्षागुड़ूचीकाश्मर्य्यत्रायमाणाः सशारिवाः ।
निःक्काथ्य सगुड़ं क्काथं पिबेद्वातज्वरापहम् ॥"

इति द्राक्षादि ॥ ९ ॥ *॥

अथ पैत्तिकज्वरे ।

"कलिङ्गं कट्फलं मुस्तं पाठातिक्तकरोहिणी ।
पक्वं सशर्करं पीतं पाचनं पैत्तिके ज्वरे ॥"

इति कलिङ्गादि ॥ १० ॥

"सक्षौद्रं पाचनं पैत्ते तिक्ताब्देन्द्रयवैः शृतम् ॥"

इति तिक्तादि ॥ ११ ॥

"लोध्रोत्पलामृतापद्मशारिवाणां सशर्करः ।
क्काथः पित्तज्वरं हन्यादथवा पर्पटोद्भवः ॥"

इति लोध्रादि ॥ १२ ॥ १३ ॥

"पटोलयवनिःक्काथो मधुना मधुरीकृतः ।
तीव्रपित्तज्वरामर्द्दी पानात्तृड्दाहनाशनः ॥"

इति यवपटोलम् ॥ १४ ॥

"दुरालभापर्पटकप्रियङ्गु-
भूनिम्बवासाकटुरोहिणीनाम् ।
जलं पिबेच्छर्करयावगाढं
तृष्णास्रपित्तज्वरदाहयुक्तः ॥"

इति दुरालभादि ॥१५॥

"त्रायमाणा च मधुकं पिप्पलीमूलमेव च ।
किराततिक्तकं मुस्तं मधुकं सविभीतकम् ॥
सशर्करं पीतमेतत् पित्तज्वरनिवर्हणम् ॥"

इति त्रायमाणादि ॥ १६ ॥

"मृद्वीका मधुकं निम्बं कटुकारोहिणीसमाः ।
अवश्यायस्थितं पाक्यमेतत् पित्तज्वरापहम् ॥"

इति मृद्वीकादि ॥ १७ ॥

"एकः पर्पटकः श्रेष्ठः पित्तज्वरविनाशनः ।
किं पुनर्यदि युज्येत चन्दनोदीच्यनागरैः ॥"

इति पर्पटकादि ॥ १८ ॥

"विश्वाम्बुपर्पटोशीरघनचन्दनसाधितम् ।
दद्यात् सुशीतलं वारि तृट्छर्द्दिज्वरदाहनुत् ॥"

इति विश्वादि ॥ १९ ॥

"पर्पटामृतधात्रीणां क्काथः पित्तज्वरं जयेत् ॥"

इति पर्पटादि ॥ २० ॥

"द्राक्षारग्वधयोश्चापि ॥ २१ ॥ काश्मर्य्यस्याथवा पुनः ॥ २२ ॥

द्राक्षाभयापर्पटकाब्दतिक्ता-
क्काथं ससंपाकफलं विदध्यात् ।
प्रलापमूर्च्छाभ्रमदाहशोष-
तृष्णान्विते पित्तभवे ज्वरे तु ॥"

इति द्राक्षादि ॥ २३ ॥

"युषितं धन्याकजलं प्रातः पीतं सशर्करं पुंसाम् ।
अन्तर्द्दाहं शमयत्यचिराद्दूरप्ररूढ़मपि ॥" २४ ॥

अथ कफज्वरे ।

"मातुलुङ्गशिफाविश्वब्राह्मीग्रन्थिकसंयुतम् ।
कफज्वरेऽम्बु सक्षारं पाचनं वा कणादिकम् ॥"

इति मातुलुङ्गादि ॥ २५ ॥

"कटुकं चित्रकं निम्बं हरिद्रेऽतिविषे वचाम् ।
कुष्ठमिन्द्रयवं मुर्व्वां पटोलञ्चापि साधितम् ॥
पिबेन्मरिचसंयुक्तं सक्षौद्रं श्लैष्मिके ज्वरे ॥"

इति कटुकादि ॥ २६ ॥

"निम्बविश्वामृतादारुशटीभूनिम्बपौष्करम् ।
पिप्पल्यौ वृहती चेति क्काथो हन्ति कफज्वरम् ॥"

इति निम्बादि ॥ २७ ॥

"सिन्धुवारदलक्काथं शोषणं कफजे ज्वरे ।
जङ्घयोश्च बले क्षीणे कर्णे वा पिहिते पिबेत् ॥"

इति सिन्धुवारादि ॥ २८ ॥

"आमलक्यभया कृष्णा चित्रकश्चेत्ययं गणः ।
सर्व्वज्वरकफातङ्कभेदी दीपनपाचनः ॥"

इति आमलक्यादि ॥ २९ ॥

"त्रिफलापटोलवासाच्छिन्नरुहातिक्तरोहिणी-
षड्ग्रन्थाः ॥"

इति त्रिफलादि ॥ ३० ॥

"मधुनाश्लिष्टसमुत्थे दशमूली वासकस्य वा
क्काथः ॥" ३१ ॥

"मुस्तं वत्सकबीजानि त्रिफला कटुरोहिणी ।
परूषकाणि च क्काथः कफज्वरविनाशनः ॥"

इति मुस्तादि ॥ ३२ ॥ * ॥

अथ वातपैत्तिकज्वरे ।

"संसृष्टदोषेषु हितं संसृष्टमथ पाचनम् ॥
विश्वामृताब्दभूनिम्बैः पञ्चमूलीसमन्वितैः ।
कृतः कषायो हन्त्याशु वातपित्तोद्भवं ज्वरम् ॥"

इति नवाङ्गम् ॥ ३३ ॥

"त्रिफलाशाल्मलीरास्नाराजवृक्षाट-रूषकैः ।
शृतमम्बु हरेत्तूर्णं वातपित्तोद्भवं ज्वरम् ॥"

इति त्रिफलादि ॥ ३४ ॥

"किराततिक्तकं मुस्तं द्राक्षामामलकीं शटीम् ।
निष्क्काथ्य पित्तानिलजे क्कथितं सगुड़ं पिबेत् ॥"

इति किराततिक्तकादि ॥ ३५ ॥

"निदिग्धिकाबलारास्नात्रायमाणामृतायुतैः ।
मसूरविदलैः क्काथो वातपित्तज्वरं जयेत् ॥"

इति निदिग्धिकादि ॥ ३६ ॥

"गुड़ूची पर्पटं मुस्तं किरातं विश्वभेषजम् ।
वातपित्तज्वरे देयं पञ्चभद्रमिदं शुभम् ॥"

इति पञ्चभद्रम् ॥ ३७ ॥

"मधुकं शारिवे द्राक्षा मधूकं चन्दनोत्पलम् ।
काश्मरी पद्मकं लोध्रं त्रिफलां पद्मकेशरम् ॥
परूषकं मृणालञ्च न्यसेदुष्णमवारिणि ।